

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 333

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 aprilie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 20 din 21 ianuarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. 2 și ale art. 35 alin. 2 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin	2-6
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
54.	— Ordonanță de urgență privind prelungirea mandatelor Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei	7
	ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE	
	Cuantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2019, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Partidul Națiunea Română (PNRO)	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 20**

din 21 ianuarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. 2 și ale art. 35 alin. 2 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. 2 și ale art. 35 alin. 2 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, excepție ridicată de Societatea Grup Feroviar Român — S.A., cu sediul în București, în dosarele nr. 21.149/302/2013 și nr. 14.092/302/2014 ale Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 14.767/299/2016* al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 103.932/299/2015* al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă, precum și în dosarele nr. 57.826/299/2014*, nr. 103.936/299/2015*, nr. 53.441/299/2014** și nr. 719/299/2017** ale Tribunalului București — Secția a VI-a civilă. Excepția formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 409D/2018, nr. 410D/2018, nr. 504D/2018, nr. 693D/2018, nr. 1.281D/2018, nr. 1.603D/2018, nr. 125D/2019D și nr. 564D/2019.

2. La apelul nominal răspunde domnul avocat Ștefan Deaconu, reprezentantul convențional al Societății Grup Feroviar Român — S.A., cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la termenul de judecată din data de 21 noiembrie 2019, în prezența reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Ștefan Deaconu, și a reprezentantului Ministerului Public, domnul procuror Ioan-Sorin-Daniel Chirazi, Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, a dispus conexarea dosarelor nr. 410D/2018, nr. 504D/2018, nr. 693D/2018, nr. 1.281D/2018, nr. 1.603D/2018, nr. 125D/2019 și nr. 564D/2019 la Dosarul nr. 409D/2018, care a fost primul înregistrat. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere că în cursul deliberării s-a constatat necesitatea lămuririi suplimentare a unor aspecte, în temeiul prevederilor art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, a dispus

repunerea pe rol a cauzei pentru data de 21 ianuarie 2020, când a pronunțat prezenta decizie.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și reiterează, în esență, motivele de neconstituționalitate susținute la termenul de judecată din 21 noiembrie 2019. Menționează, astfel, că excepția de neconstituționalitate invocată este admisibilă, chiar dacă vizează Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, o lege anterioară Constituției din 1991, astfel încât, având în vedere faptul că prevederile de lege criticate sunt în vigoare, ele pot face obiect al controlului de constituționalitate. Învederează de asemenea că, în speță, Societatea Grup Feroviar Român — S.A. a garantat Băncii Italo Romena Leasing IFN — S.A. un credit cu bilete la ordin, pentru ca ulterior să schimbe garanția oferită băncii, înlocuind biletele la ordin cu un cont escrow. Fără ca banca să țină cont de acest lucru, a transmis biletele la ordin către Veneto Banca SCPA Italia care, la rândul său, a pus în executare aceste bilete. Arată că un atare procedeu a fost posibil datorită prevederilor art. 33 alin. 2 și celor ale art. 35 alin. 2 din Legea nr. 58/1934, care dau posibilitatea ca biletele la ordin/cambia să fie un titlu executoriu ce poate fi transmis unui terț, iar punerea în executare să se facă chiar dacă obligațiunea pe care a garantat-o ar fi nulă din orice altă cauză decât un viciu de formă. Așa fiind, susține că în procesul de punere în executare a cambiei nu se mai verifică decât, eventual, un viciu de formă, precizând, totodată, că în cauza concretă dedusă judecării, au fost puse popriri pe conturi și a fost indisponibilizată suma prevăzută în cambie. Menționează faptul că în speță, obligația de garantare nu mai exista, ea fiind înlocuită cu un cont escrow, banca creditoare păstrându-și de fapt două garanții, și anume biletele la ordin și contul escrow.

5. În susținerea criticilor sale, reprezentantul autoarei excepției face o paralelă cu titlul executoriu ce decurge dintr-o hotărâre judecătorească și învederează faptul că, prin Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, instanța de contencios constituțional s-a pronunțat în sensul că și în faza executării silite, ca parte integrantă din proces, trebuie să existe un control judecătorec. Or, raportat la speță, susține că deși cambia este un titlu executoriu, nu există practic niciun control judecătorec la momentul punerii acesteia în executare. Așa fiind, apreciază că reglementarea criticată din Legea nr. 58/1934 este contrară dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și celor ale art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, și arată că prevederile de lege criticate din Legea nr. 58/1934 nu aduc atingere dreptului de proprietate, garantat de Constituție, ținând cont de faptul că, în situația fideiusorului urmărit silit,

procedura de executare se desfășoară având în vedere asumarea unei obligații de către acesta în mod voluntar. De asemenea învederează că scopul de garantare al biletului la ordin este un scop-mijloc în raport cu scopul final al actului de garanție, astfel că actul de garanție, promisiunea plății necondiționate a unei sume determinate și efectul juridic al acesteia, respectiv raportul de garanție, încetează la atingerea scopului final, și anume acela al stingerii raportului obligațional preexistent sau viitor, independent de constituirea vreunei alte garanții pentru această obligație. Apreciază de asemenea că nici liberul acces la justiție nu este afectat, atâta vreme cât, potrivit art. 62 din Legea nr. 58/1934, există posibilitatea contestării garanției constituite, iar, așa cum rezultă în cauza de față, autoarea excepției și-a exercitat acest drept, formulând contestația la executare prin care a investit instanța de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierile din 14 martie 2018, pronunțate în dosarele nr. 21.149/302/2013 și nr. 14.092/302/2014, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. 2 și ale art. 35 alin. 2 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin.**

8. Prin Încheierea din 27 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 14.767/299/2016⁶, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. 2 și ale art. 35 alin. 2 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin.**

9. Prin Încheierea din 3 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 103.932/299/2015^{*}, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. 2 și ale art. 35 alin. 2 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin.**

10. Prin Decizia civilă nr. 1.535 din 3 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 57.826/299/2014^{*}, prin Încheierea din 11 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 103.936/299/2015^{*}, prin Încheierea din 11 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 53.441/299/2014^{**}, și prin Decizia civilă nr. 3.566 din 26 iulie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 719/299/2017^{**}, **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. 2 și ale art. 35 alin. 2 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin.**

11. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Grup Feroviar Român — S.A., cu sediul în București, în cauze civile având ca obiect contestații la executare, formulate în contradictoriu cu intimata Veneto Banca SCPA Italia Montebelluna Sucursala București (prin Banca Italo Romena SPA Italia Volpago Del Montello — Sucursala București).

12. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că unul dintre elementele esențiale ale oricărui stat de drept îl constituie accesul liber la justiție, scopul art. 21 din Constituție fiind acela de a garanta tuturor cetățenilor dreptul de a se putea adresa justiției în mod liber, fără vreun impediment legal sau de altă natură. Pe de altă parte, dispozițiile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție garantează dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, iar, potrivit Primului Protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană fizică sau juridică are dreptul

la respectarea bunurilor sale. Arată că, așa cum s-a statuat în jurisprudența instanței europene, în sfera noțiunii de „*bun*” intră, în primul rând, dreptul de proprietate asupra bunurilor mobile și imobile, precum și celelalte drepturi reale, iar, astfel cum s-a reținut și în doctrină, titlurile la purtător sunt bunuri mobile corporale. Prin urmare, autoarea excepției apreciază că sumele de bani aflate în proprietatea Societății Grup Feroviar Român — S.A. intră în sfera noțiunii de „*bun*”.

13. În opinia autoarei excepției, prevederile de lege criticate contravin principiului accesului liber la justiție, întrucât, în exercitarea dreptului la un proces echitabil, exclusivitatea absolută a caracterului independent al garanției împiedică practic analizarea biletelor la ordin. Susține, totodată, că în prezenta cauză nu ne aflăm în fața unei garanții tipice, dat fiind faptul că biletele la ordin care garantau executarea unor rate aferente contractului de leasing se întemeiau pe raportul juridic din contractul de leasing și reflectau obligațiile din acest contract, reprezentând fiecare în parte o rată aferentă contractului de leasing. Arată că în practica instanțelor de judecată biletul la ordin reprezintă un instrument autonom a cărui executare nu poate fi împiedicată de stingerea raportului juridic principal (în speță contractul de leasing), iar în condițiile în care biletele la ordin reprezintă valoarea ratelor aferente contractului de leasing, nu se poate încuraja executarea în paralel a acestor valori raportat atât la contractul de leasing (valoarea tuturor ratelor, ca urmare a înscrierii intimatei din prezenta cauză la masa credală cu întreaga creanță rezultată din contract), cât și la biletele la ordin (ratele contractului de leasing private/garantate individual). Apreciază că doar în situația în care obligațiunea pe care a garantat-o ar fi nulă sau aceasta ar fi într-o imposibilitate de a se executa, creditorul ar putea urmări recuperarea sumelor prin executarea biletelor la ordin. Așa fiind, autoarea excepției susține că o garanție, precum biletul la ordin, nu poate fi transformată într-un raport juridic independent, iar prin executarea biletelor la ordin de către Veneto Banca SPA Italia Montebelluna — Sucursala București, raportat la presupusul caracter independent al acestora ce ar decurge din prevederile de lege criticate, se aduce atingere dreptului său de proprietate asupra bunului reprezentat de sumele de bani din patrimoniul Societății Grup Feroviar Român — S.A.

14. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă** în dosarele Curții Constituționale nr. 409D/2018 și nr. 410D/2018, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă** în dosarele Curții Constituționale nr. 504D/2018 și nr. 693D/2018, precum și **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă** în dosarele Curții Constituționale nr. 1.603D/2018, nr. 125D/2019 și nr. 564D/2019, și-au exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate. Instanțele de judecată susțin că prevederile criticate din Legea nr. 58/1934 respectă principiile constituționale referitoare la liberul acces la justiție, întrucât în cuprinsul art. 33 legiuitorul prevede posibilitatea și modalitatea de garantare a unei obligații cambiale/bilet la ordin (și nu obligația garantării), iar art. 35 prevede obligațiile avalistului/celui care a garantat plata biletului la ordin/cambiei după perfectarea acestei garanții. Prin urmare, apreciază că niciuna dintre aceste prevederi legale nu îngreudește posibilitatea contestării în instanță a garanției semnate și nici nu aduce atingere dreptului de proprietate privată.

15. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.281D/2018, **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă** reține că, în ceea ce privește prevederile de lege criticate în cauză, Curtea

Constituțională nu s-a mai pronunțat asupra conformității acestora cu Legea fundamentală. Însă, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, potrivit cărora „Sesizarea Curții Constituționale [...] va cuprinde [...], opinia instanței asupra excepției [...]. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare”, instanța de judecată nu a transmis opinia sa asupra excepției de neconstituționalitate, pronunțându-se numai asupra admisibilității acesteia, din perspectiva condițiilor impuse de art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, înscrisurile depuse la dosare, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 33 alin. 2 și ale art. 35 alin. 2 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 1 mai 1934, care au următorul conținut:

— Art. 33: „Plata unei cambii poate fi garantată printr-un aval pentru întreaga sumă sau numai pentru o parte din ea.

Această garanție poate fi dată de un terțiu sau chiar de un semnatar al cambiei.”;

— Art. 35: „Avalistul este ținut în același mod ca acela pentru care a garantat.

Obligațiunea sa este valabilă chiar dacă obligațiunea pe care a garantat-o ar fi nulă din orice altă cauză decât un viciu de formă.

Când avalistul plătește cambia, el dobândește drepturile izvorând din ea împotriva celui garantat, cum și împotriva aceluia care sunt ținute către aceasta din urma, în temeiul cambiei.”

20. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și celor ale art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată, coroborate cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil, și cu art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, potrivit căruia „Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional”.

21. Raportat la situația de fapt din speță, Curtea reține că la data de 31 august 2006 a fost încheiat contractul de leasing financiar imobiliar între Societatea Italo Romena Leasing IFN — S.A., în calitate de finanțator, Societatea Rovit — S.A., în calitate de utilizator, și Societatea Grup Feroviar Român — S.A. (GFR), în calitate de fideiutor și avalist. În acest context, în vederea îndeplinirii propriilor obligații, utilizatorul Societatea Rovit — S.A. a constituit o garanție în favoarea finanțatorului, formată dintr-un număr de bilete la ordin egale cu numărul ratelor de leasing aferente contractului. Contractul de leasing financiar imobiliar a fost ulterior modificat prin patru acte adiționale, iar prin Actul adițional nr. 3 încheiat de părți la data de 11 mai 2010, s-a dispus substituirea Societății Grup Feroviar Român — S.A., din calitate de fideiutor, cu Societatea Eurorail — S.R.L., aceasta din urmă garantând cu patrimoniul propriu îndeplinirea tuturor obligațiilor rezultate din contractul de leasing financiar, astfel cum au fost asumate de către debitorul principal. La data de 3 septembrie 2010, Tribunalul Prahova a dispus deschiderea procedurii insolvenței împotriva emitentului biletelor la ordin, Societatea Rovit — S.A., iar la data de 1 aprilie 2011 a fost confirmat de către judecătorul-sindic planul de reorganizare al societății debitoare. La data de 1 aprilie 2012, biletele la ordin au fost girate de primul posesor Italo Romena Leasing IFN — S.A. către Banca Italo Romena S.P.A. și, deși banca creditoare s-a înscris în tabelul definitiv al creanțelor din procedura insolvenței cu întreaga creanță, aceasta a investit, totodată, și biroul executorului judecătoresc cu executarea silită a debitoarei Societatea Grup Feroviar Român — S.A. în calitate de avalist, pentru biletele la ordin rămase neachitate. Curtea reține că prezentele cauze au ca obiect contestațiile la executare formulate de societatea debitoare Grup Feroviar Român — S.A. în contradictoriu cu creditoarea Veneto Banca SPA Italia Montebelluna, sucursala București (fosta Banca Italo Romena SPA — Sucursala București), prin care s-a solicitat anularea încheierii de încuviințare a executării silită și de investire a biletelor la ordin cu formulă executorie, precum și a tuturor actelor și formelor de executare silită.

22. Raportat la materia analizată, Curtea reține că biletul la ordin reprezintă un înscris prin care o persoană, numită emitent ori subscriitor, se obligă să plătească o sumă de bani la scadență unei alte persoane, numită beneficiar, sau la ordinul acesteia. Biletul la ordin este, astfel, o cambie simplificată, întrucât, spre deosebire de aceasta, biletul la ordin presupune raporturi juridice doar între două persoane, emitentul și beneficiarul.

23. În ceea ce privește fideiusiunea, Curtea reține că aceasta este folosită „în dreptul comercial” sub denumirea de aval, pentru garantarea unei obligații cambiale, iar prin intrarea în vigoare a noului Cod civil, în condițiile sistemului monist al dreptului privat, avalul își păstrează actualitatea. Avalul reprezintă actul juridic prin care o persoană, numită avalist, se obligă să garanteze obligația asumată de unul dintre debitorii cambiali, numit avalizat, posesorul biletului la ordin dobândind un nou debitor pe lângă debitorul avalizat. Avalul dă naștere unei obligații cambiale autonome și abstracte, identică obligației oricărui alt semnatar al biletului la ordin, reprezentând o garanție personală veritabilă. Așa fiind, prin semnarea biletului la ordin, avalistul își asumă obligația de plată în aceleași condiții ca emitentul, obligându-se el însuși să achite suma din biletul la ordin, dacă la scadență emitentul nu face plata. Prin urmare, avalistul este ținut în același mod ca persoana pentru care a garantat, avalul fiind o garanție autonomă prin care avalistul se obligă solidar cu emitentul la plată, deținătorul biletului la ordin

având dreptul de a urmări garantul și avalistul fie individual, fie împreună, astfel cum prevede art. 52 din Legea nr. 58/1934.

24. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că, în speță, nu este vorba despre o garanție tipică, dat fiind faptul că biletele la ordin care garantează executarea ratelor aferente unui contract de leasing se întemeiază pe raportul juridic din acest contract. Or, având în vedere faptul că biletele la ordin reprezintă valoarea ratelor aferente contractului de leasing, nu se poate încuraja executarea lor, întrucât o garanție, precum biletul la ordin, nu poate fi transformată într-un raport juridic independent.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate raportat la această critică, Curtea precizează că prin raport juridic fundamental se înțelege acel raport juridic care preexistă biletului la ordin sau cambiei și care justifică emiterea acestor titluri de credit. Odată emis, însă, biletul la ordin urmează a fi perceput el însuși ca un titlu de sine stătător, care face obiectul unei reglementări speciale — Legea nr. 58/1934, diferită de reglementările care guvernează raporturile juridice fundamentale. Astfel, dat fiind caracterul general și abstract al obligațiilor cambiale, una dintre caracteristicile biletelor la ordin, ca titluri comerciale de valoare, este aceea că drepturile conferite de acestea sunt autonome, cu consecința că dreptul și obligația corelativă născute din biletele la ordin sunt independente față de actul juridic din care decurg (raportul juridic fundamental), în speță, contractul de leasing imobiliar.

26. Referitor la susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate potrivit cărora reglementarea criticată din Legea nr. 58/1934 îngrădește accesul liber la justiție, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, având în vedere faptul că, în cazul biletelor la ordin, legiuitorul a prevăzut o cale specială pentru invocarea de către debitor a apărărilor împotriva titlului executoriu, distinct de cele prevăzute de Codul de procedură civilă, și anume contestația la executare (anterior opoziția la executare) prevăzută de art. 62 din Legea nr. 58/1934, demers care a fost, de altfel, realizat de autoarea excepției de neconstituționalitate. Prin urmare, specificul domeniului supus reglementării a impus adoptarea unor soluții diferite față de cele din dreptul comun, iar împrejurarea că legiuitorul a instituit o cale de atac cu o fizionomie juridică diferită de aceea a căilor de atac de drept comun nu relevă niciun aspect de neconstituționalitate, reglementarea legală criticată fiind conformă cu dispozițiile art. 21 din Constituție.

27. În acest context, Curtea învederează că în practica judiciară s-a apreciat că dreptul cambial constituie un sistem propriu, solemn și formal, atât pentru formarea cambiei, biletului la ordin sau cecului, cât și în ceea ce privește realizarea creanței cambiale, iar autonomia sa se manifestă atât în sfera lui de aplicare, cât și în prioritatea și exclusivitatea incidenței sale față de dreptul comun, respectiv Codul de procedură civilă. Normele legale relative la realizarea drepturilor cambiale constituie un regim riguros, iar acest regim special, derogatoriu, de reglementare a procedurii execuționale cambiale este justificat și de calitatea cambiei, biletului la ordin sau a cecului de a fi instrumente de plată cu monedă scripturală, calificare ce impune un regim juridic de mare rigurozitate. Prin urmare, măsurile procedurale de judecată și de executare luate de legiuitor pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor comerciale sunt mult mai stricte în dreptul cambial, pentru a duce mai rapid și mai sigur la realizarea drepturilor izvorâte din titlu. Procedura de executare cambială instituită prin Legea nr. 58/1934, cu modificările și completările ulterioare, impune așadar condiția ca instanța de

judecată investită cu o acțiune având ca obiect constatarea nulității unui titlu executoriu constând în bilet la ordin să procedeze la corecta calificare a acțiunii. Caracterul autonom al obligațiilor cambiale face astfel ca regimul juridic al acestora să fie supus unor reguli stricte, derogatorii de la dreptul comun și, în consecință, de aplicare prioritară.

28. De altfel, în jurisprudența sa în această materie, exemplul fiind Decizia nr. 6 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 3 martie 2015, Curtea Constituțională a constatat că prin art. 16 al titlului IV, cu denumirea marginală „*Modificarea și completarea unor legi speciale*” din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, în cuprinsul art. 62 din Legea nr. 58/1934, legiuitorul a înlocuit sintagma inițială *oposiție la executare* cu sintagma *contestație la executare*. Având în vedere caracterul formalist al dreptului cambial, Curtea a constatat că prevederile art. 62 din Legea nr. 58/1934 reprezintă norma specială, acestea aplicându-se cu prioritate față de dreptul comun, astfel încât, în materia dreptului cambial, opoziția/contestația la executare se va judeca după procedura prevăzută de legea specială.

29. Relevante sunt, de asemenea, și cele statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiunile Unite, prin Decizia nr. 4 din 19 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 4 iunie 2009, în sensul că investirea cu formulă executorie a cambiei și a biletului la ordin, formând obiectul de reglementare a unor norme speciale, nu poate fi supusă reglementării cuprinse în norma generală, reprezentată de Codul de procedură civilă, întrucât este o etapă în cadrul procedurii execuționale cambiale care trebuie privită ca un tot unitar, nefiind posibil ca această etapă să fie supusă regulilor de drept comun, iar restul etapelor acestei proceduri să se realizeze conform reglementărilor speciale cuprinse în Legea nr. 58/1934, cu modificările și completările ulterioare. Caracterul exclusivist, derogatoriu și special al dreptului cambial față de dreptul comun impune aplicarea principiului *specialia generalibus derogant*, având în vedere că prioritatea incidenței dreptului cambial este strict condiționată de îndeplinirea unor formalități specifice pentru valorificarea titlurilor de credit și că executarea cambială constituie un sistem executor unitar, propriu dreptului cambial, între condițiile și formalitățile acesteia figurând și investirea cu formulă executorie în instanță.

30. De asemenea, prin Decizia nr. 7 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 30 martie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că „revine instanței de executare obligația de a verifica în procedura de încuviințare a executării silite, conform art. 666 alin. (5) din Codul de procedură civilă, îndeplinirea condițiilor legale speciale pentru fiecare titlu executoriu, care nu se referă la formalitatea acestuia și care condiționează aplicarea formulei executorii și declanșarea procedurii executării silite”. De asemenea instanța supremă a stabilit că „sub imperiul Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, investirea cu formulă executorie a înscrisurilor cambiale nu mai este o etapă distinctă pentru punerea lor în executare, ci o etapă în cadrul procedurii executării silite privită ca un tot unitar, conform art. 666 din Codul de procedură civilă”.

31. Așa fiind, calea de atac împotriva biletelor la ordin și cambiilor, care nu sunt titluri executorii emise de către o instanță

judecătorească, ci doar acte cărora legea le conferă acest caracter, nu poate fi fundamentată pe prevederile Codului de procedură civilă, atât timp cât există procedura specială reglementată de Legea nr. 58/1934. Prin urmare, Curtea constată că prevederile art. 33 alin. 2 și ale art. 35 alin. 2 din Legea nr. 58/1934 nu îngăduiesc părții interesate liberul acces la justiție, atâta vreme cât acest act normativ, prin art. 62 coroborat cu art. 63, reglementează posibilitatea părții de a formula contestație împotriva somației de executare, făcând trimitere, totodată, și la excepțiile ce pot fi invocate pe calea contestației la executare.

32. Referitor la susținerile potrivit cărora existența unei proceduri paralele, și anume, procedura specială prevăzută de Legea nr. 58/1934, pe de o parte, și, pe de altă parte, procedura generală a contestației la executare reglementată de Codul de procedură civilă, ar fi de natură să creeze o practică neunitară a instanțelor judecătorești, Curtea învederează că acestea sunt aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanțele de judecată, competente în mod exclusiv să stabilească normele de drept aplicabile cauzei concrete deduse judecării.

33. O altă critică formulată de autoarea excepției de neconstituționalitate constă în aceea că, în speță, s-ar realiza o dublă recuperare a creanței de către societatea creditoare, întrucât, deși s-a dispus deschiderea procedurii insolvenței împotriva societății debitoare Rovit — S.A., emitent al biletelor la ordin, iar banca creditoare s-a înscris cu întreaga creanță în tabelul definitiv din procedura insolvenței, totuși, aceasta din urmă a demarat și procedura executării silite împotriva Societății Grup Feroviar Român — S.A. pentru biletele la ordin avalizate și rămase neachitate, cu consecința afectării patrimoniului acestei societăți, contrar dispozițiilor art. 44 din Constituție.

34. În contextul criticii astfel formulate, Curtea reține că, potrivit art. 75 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 85/2014 privind

procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, nu sunt supuse suspendării de drept prevăzute de art. 75 alin. (1) din același act normativ acțiunile judiciare îndreptate împotriva debitorilor și/sau terților garanți. Prin urmare, nimic nu o împiedică pe creditoare să urmărească în același timp atât debitorul principal, cât și garantul, esențial fiind ca, întotdeauna, creditoarea să se conformeze exigențelor procedurilor execuționale sau de urmărire pentru care a optat. Intrarea în insolvență a debitorului principal și înscrierea creditoarei la masa credală nu constituie un impediment pentru urmărirea separată a garantului, iar aceasta nu este de natură să conducă la o dublă realizare a creanței creditoarei, deoarece finalizarea uneia dintre cele două proceduri urmate — cea de drept comun împotriva garantului și cea a insolvenței împotriva debitorului principal — determină încetarea de îndată a celeilalte pentru a nu determina o îmbogățire nejustificată a creditorului. Prin urmare, în ipoteza în care creditorul își realizează creanța în una dintre aceste proceduri, cealaltă încetează.

35. De altfel, Curtea observă că însăși autoarea excepției susține că din interpretarea dispozițiilor legii speciale în materie reiese că prin Legea nr. 58/1934 legiuitorul a urmărit tocmai evitarea unei duble recuperări, astfel încât instanța de contencios constituțional apreciază că nemulțumirile acesteia nu decurg din neconstituționalitatea intrinsecă a reglementării criticate, ci au în vedere elemente punctuale care vizează aspecte procedurale ce țin de fondul litigiului, de modul de calificare al acțiunii, aspecte care nu pot fi convertite, însă, în vicii de constituționalitate. În această situație, așa cum a statuat Curtea în mod constant, instanța de contencios constituțional nu are competența să efectueze operațiunea de interpretare și de aplicare concretă a legii de către instanțele competente, aceasta reprezentând atributul suveran al instanței de judecată, în opera de înfăptuire a justiției.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Grup Feroviar Român — S.A., cu sediul în București, în dosarele nr. 21.149/302/2013 și nr. 14.092/302/2014 ale Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 14.767/299/2016* al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 103.932/299/2015* al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă, precum și în dosarele nr. 57.826/299/2014*, nr. 103.936/299/2015*, nr. 53.441/299/2014** și nr. 719/299/2017** ale Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și constată că prevederile art. 33 alin. 2 și ale art. 35 alin. 2 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă și Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 ianuarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind prelungirea mandatelor Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei

Având în vedere starea de urgență instituită la nivel național prin Decretul nr. 195/2020 și prelungită prin Decretul nr. 240/2020, luând în considerare imperativul exercitării, în condiții de maximă eficiență, a atribuțiilor și competențelor exercitate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei în sectorul energetic, singurul for decizional în măsură să aprobe reglementările emise de autoritate pentru funcționarea pieței de energie,

ținând cont de faptul că neadoptarea de urgență a unui cadru legislativ care să permită continuarea, în condiții optime, a activității Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei ar putea genera blocaje în procesul de asigurare a continuității în aprovizionare, respectiv extracție, producție, procesare, transport, distribuție, furnizare, mentenanță întreținere și reparații, a resurselor și materiilor prime și/sau semiprocuate necesare funcționării corespunzătoare a sistemului energetic național,

ținând cont de faptul că neadoptarea măsurilor propuse prin prezenta ordonanță de urgență va putea genera efecte negative asupra întregii activități a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

în considerarea faptului că acestea constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Mandatele în derulare ale membrilor Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei care expiră la data de 23 aprilie 2020 se prelungesc pentru o perioadă de trei luni, de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase
Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 23 aprilie 2020.
Nr. 54.

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE

CUANTUMUL TOTAL

al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2019,
conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice
și a campaniilor electorale — Partidul Națiunea Română (PNRO)

Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2019

Denumirea partidului politic: Partidul Națiunea Română (PNRO)
Sediul partidului politic: str. Leonida nr. 16, sector 2, București

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna ianuarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna februarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna martie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna aprilie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna mai	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iunie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iulie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna august	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna septembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna octombrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna noiembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna decembrie
1.	SEDIU						1.000	5.100	7.600	2.400	4.000	4.000	

Cuquantumul total	24100
Numele și prenumele reprezentantului legal	BADEA CĂTĂLINA
Semnătura	
Data întocmirii	10.04.2020

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

